

Biebrzańska Miss Alei w obiektywie

2014-02-27

Zapraszamy do udziału w konkursie na Biebrzańską Miss Alei. Konkurs jest adresowany do dzieci i młodzieży z gmin województwa podlaskiego - Augustów, Bargłów Kościelny, Lipsk, Sztabin, Tykocin, Grajewo, Radziłów, Rajgród, Jedwabne, Wizna, Goniądz, Jaświły, Mońki, Trzcianne, Dąbrowa Białostocka, Nowy Dwór, Suchowola, Rutki - zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000. Celem konkursu jest zwrócenie uwagi społeczeństwa i zaangażowanie w ochronę krajobrazu kulturowego oraz promowanie drzew rodzimych gatunków.

Organizatorem konkursu jest Biebrzański Park Narodowy, który w porozumieniu z Instytutem Biologii Ssaków z Białowieży realizuje projekt Polskie Ostoje Ptaków LIFE09 NAT/PL/000263.

Szczegóły konkursu w tym regulamin oraz formularze zgłoszeniowe dostępne są na stronie [Biebrzańskiego Parku Narodowego](#).

Dlaczego aleje?

Niepokoi, że z roku na rok w krajobrazie rolniczym biebrzańskich gmin ubywa drzew. Należy uchronić je od zapomnienia. Nadrzeczne, śródpolne czy też przydrożne aleje drzew stanowią ważny element przyrodniczo-kulturowy Podlasia. Szczególnie aleje wierzbowe, pielęgnowane poprzez ogławianie stanowią symbol polskiej wsi. Wiąże się z nimi wiele podań ludowych. Sławetny diabeł Rokita, nieprzejętny figlarz, zamieszkiwał w spróchniałym pniu wierzbowym. Czarty nocne takie jak Napaśnik lub Przechera tylko czekały na podróżującego, by pokrzywić dyszle od wozu, poodrywać koniom podkowy. Jednocześnie wierzby uznawano za symbol płodności. Słowianie zajmujący się pasterstwem spędzali pod wierzbę swoje stada, aby te, nasycone wierzbową mocą wydawały liczne potomstwo. Wierzby, to nie tylko magiczny świat legend. Mają one wiele praktycznych funkcji. Dostępna w aptece aspiryna jest sztucznym substytutem naturalnych salicylanów, które kiedyś pozyskiwano z kory wierzbowej. Preparat z kory był stosowany od starożytności w medycynie ludowej jako środek napotny i przeciwgorączkowy. Z kolei ich właściwości filtracyjne i ewaporacyjne były wykorzystywane w uprawie roli. Wierzby działają jak pompy wysysające wodę z gruntu, wspomagając działanie rowów melioracyjnych w osuszaniu terenu. Sadzone prostopadle do rzeki, na miedzach, groblach i w pobliżu zabudowań, w przypadku gwałtownych wiosennych roztopów blokowały pochody kry. Pozyskiwane podczas ogławiania pędy wykorzystywano, m.in. do budowy płotów, które podczas ustępowania powodzi zatrzymywały muł rzeczny użyźniający pole uprawne. Wierzbowe pędy również nadają się świetnie do wyplatania koszy.

Pożytki płynące z posiadania szpalerów drzew na polach i łąkach można mnożyć i mnożyć. Niestety coraz częściej są one zastępowane innymi, bardziej „pięknymi” i egzotycznymi gatunkami, które nie mają nic wspólnego z polską tradycją, kulturą i przyrodą. Nie pozwólmy, by żywotniki i sumaki zajęły miejsce rodzimych gatunków.

Zapraszamy to pozostania ambasadorami przepięknych alei i pokazania ich światu. By ocalały od zapomnienia.

Źródło: RDOŚ w Białymstoku

Autor zdjęcia: Henryk Janowski, henrykjanowski.com